

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Aprilie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însem-
nate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarchie cât și în România prin
mandate postale (*Posta-utalvány — Post-
Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne
comunica eventual pe lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fașile, în cari li s'a trimis chiarul
până acuma.

Administrațiunea diarului
„**Tribuna**“.

Sibiu, 1 Aprilie st. v.

Telegrama de ieri ne spune, că în
casa deputaților Ungariei s'a terminat în
fine și desbaterea specială asupra reformei
municipale.

Proiectul, sau mai bine zis proiectele,
căci reforma municipală constituie o serie de
legi, au să mai treacă prin casa magnați-
lor, să primească sancțiunea prealaltă a Mo-
narchului și apoi să devină lege în toată
forma. Nu ne îndoiim cu toate aceste de
loc, că reforma municipală, așa după-cum
e votată de casa deputaților, nu va
deveni lege. Ne-am mira tocmăi, dacă
casa magnaților ar veni să turbure cir-
culii guvernului. Ne-am mira și pentru-
că s'ar arăta oare-cum nerecunoștoare
față cu „reformatorul“ ei, cu dl Tisza,
ear' dela cavaleri, cum sunt magnați un-
guresci, nu putem aștepta astfel de „ne-
cuvințe“.

Vom ave o lege municipală aședată
în șș-i numeroși, care, mai mult ori mai
puțin, va sămăna cu oare-care stare de
asediu, în care mai mult decât șș-ii, nor-

mativ va fi arbitragiul funcționarilor atir-
nători de puterea centrală.

Să nu ne fie însă cu supărare, căci
a crede că în Ungaria trăim în stat
constituțional, va fi permis ori-și-cui și de
aci înainte. Mai mult: se va pretinde
chiar să credem așa, și vai de acela are
să fie, care își va permite a ave alte pă-
reri în privința constituționalității un-
guresci.

Din episoadele cele numeroase câte
au avut loc cu ocaziunea desbaterii celei
lungi a reformei municipale s'a vădut,
că dorința guvernului unguresc aceasta
ar fi, ca în Ungaria convingerii să se
substitue credința.

Am avut ocaziune a cunoaște mai
multe din episoadele acele. Le-am apre-
țiat, le-am și admirat chiar. Unul însă
dintre aceste poate că tot n'a fost destul
aprețiat în coloanele aceste și ar fi pa-
gubă, de o mie de ori pagubă, dacă nu
ne-am mai opri pentru vre-o câteva cu-
vinte la dînsul.

În ședința dela 5 Aprilie n. era la
ordinea zilei legea comunală în desbatere
generală. Atunci deputatul Iuliu Horváth
face o descoperire interesantă. Era vorba
de numirea notarilor de cerc, pe care de-
putatul Iuliu Horváth o spriginia din toată
inima.

Pentru-ce?

Aici e partea cea mai interesantă a lu-
crului. Iuliu Horváth adică motivează, că
trebuie numiți notarii de cerc, pentru-că
în părțile de meadă-și ale Ungariei, în
comitatele transilvane, afară de secuime,
în Ungaria-de-Nord sunt ținuturi de mi-
luri cuadrate întregi, în care nu este co-
mună, în al cărei patriotism să te poți
lăsa în nădejde.

Deputatul L. Mocsáry s'a mirat, că
presidentul casei n'a chemat pe Iuliu
Horváth la ordine. Este o cutezanță prea
mare, după dînsul, a stigmatiza jumătate
poporațiunea Ungariei cu nepatriotism și
cu tradare de patrie. Lucru prea firesc.
Stigma aceasta aprobată de parlamentul
unguresc ar fi în stare a compromite Un-
garia în străinătate, creșdend străinătatea
că poporațiunea din Ungaria e împărțită
în două tabere, care se oștesc una cu
cealaltă.

Este oare vorba, că și în împregiu-
rarea aceasta atinsă de oratorii Iuliu Hor-
váth și L. Mocsáry este bine de a se
substitui convingerii credința?

Să vedem.

Iuliu Horváth afirmă, că jumătate,
dar nu mai mult, din poporațiunea Un-
gariei în privința patriotismului nu me-
rită încredere. Mocsáry vine și zice, că
ar fi foarte trist pentru Ungaria dacă ar
fi așa.

La toată întemplantarea, că cetitorul epi-
sodului acestuia va aștepta, ca guvernul
să vină și în modul cel mai convingător
să risipe nedumeririle ațitate de nehib-
zuitul Iuliu Horváth.

Convingerea însă se vede că nu e
bine vădută în sferele guvernului ungu-
resc. Acolo le mai place credința impusă
decât convingerea născută din realitatea
lucrurilor. De aceea ministrul-president,
care ia cuvântul ca să transeze cestiunea,
nu risipe nedumeririle, ci zice numai că
Iul. Horváth n'a zis că toată poporațiunea
din districtele numite este nepatriotică, cu
toate că și atâta cât a zis e cam exagerat.

Era mai înțeleptesce după părerea
noastră, dacă tăcea și ministrul-president,
decât să vorbească cum a vorbit.

Este ori-și-cum un fel de aprobare
din partea ministrului-president față cu cele
zise de deputatul Horváth. Aprobarea se
întregește apoi pe deplin prin lecțiunea ce
ministrul-president află cu cale a o da de-
putatului Mocsáry. Ministrul-president zice
adeacă, că Mocsáry prea mult strînge cu
fiece ocaziune naționalitățile nemaghiare
în brațele sale, ceea-ce, dacă Mocsáry ar
seî cumpeni situațiunea, n'ar face-o.

Ministrul-president pentru mustrarea
aceasta din cauza oare-și-cărei simpatii ar-
tate naționalităților nemaghiare a fost
aplaudat nu numai de ai sei, ci de toți
deputații maghiari din casa deputaților.

Este caracteristică și mustrarea dată
lui Mocsáry și aplaudarea mustrării. Ea
clarifică cu deservire situațiunea asupra
proiectului, acum votat și în special. În
mustrare ni se spune pentru cine e făcut
anume proiectul de lege și în aplaudare ni
se spune, că cine îl aprobează.

Involuntar ni se îmbiă acum între-
barea: oare bine este așa?

Un ministru-president trebuie, este
dator să vree binele țerii. Binele țerii însă
nu poate să-l vree când presupune însuși
sau spriginesce pe alții în presupunerea
unor neadevăruri despre țeara ce admini-
strează. Ministrul-president însă spriginesce
pe deputatul Iuliu Horváth, care zice că
țeara e jumătate locuită de nepatrioți.

Să credem dar' ministrului, pe care
il supără simpatia naționalităților nema-
ghiare fie și din partea unui Maghiar?
Dar' dacă credem ministrului-president,
atunci nepatrioții sunt cu mult mai mulți.
Sunt trei părți și pentru patrioți nu ră-
mâne decât a patra parte.

Astfel de sprigin ni se pare nu numai
nepolitic, ci deadreptul condamnabil. Și
mai condamnabil, când ministrul de ani
își permite a tot stigmatiza naționalitățile
mai într'un fel mai într'altul, cu toate că
nu a fost și nu este în stare a justifica
stigmatizările ce 'și-le permite cu nimica.

Se vede că el ar vră să aibă patrioți
răi, și nu scie de unde să-i iee, și dacă
n'are de unde să-i iee, vrea să facă lumea
să creadă, că sunt patrioți răi.

Este credința aceasta în favorul patriei?

Guvernul ungar fiind astăzi ma-
ghiar este preocupat, și așa se nu ne luăm
după preocupățiunea lui, căci aceasta îl
reduce. Rămânem dar' mai bine prelungă
convingerea ce o avem noi despre împre-
giurările patriei noastre și nu ne anga-
găm la credința ce o dorește guvernul
preocupat. Noi scim că toți locuitorii Un-
gariei sunt patrioți deși de diverse pă-
reri politice, și aceasta să fie pentru noi
normativ în toată atitudinea noastră po-
litică. Combatem dar' și vom combate ve-
derile greșite ale compatrioților maghiari;
nu vom presupune însă despre ei că sunt
patrioți răi, decât când îi vom vedea earăși
combătend patria, tronul, dinastia și dând
mâna cu străinii contra patriei comune.

Ear' cât privește constituționalitatea
legii municipale pe aceasta vom considera-o
de ceea-ce în adevăr este: mijlocul de a
strînge naționalitățile nemaghiare în alt
sens și nudupă-cum 'i-s'a imputat lui Mo-
csáry.

Cu puțință ar fi, ca în urma urme-
lor și cu reforma municipală să se în-
têmpie, după-cum e dîcătoarea: că nu e

Foiața „Tribunei“.

Cutia misterioasă.

— O istorie chinezească. —

Împăratul Tșin-tșong a fost și el pe timpul
lui unul din cei mai fericiti stăpânitori: împă-
răția lui se bucura de pace îndelungată, de o
părintească purtare de grijă și de o înflorire ne
mai pomenită. Curtenii și sfetnicii și numeroșii
închinători ai părintescului stăpân erau cu toate
aceste nemângăiați, fiindcă cerul nu se îndurase
a le dărui și un prinț moștenitor. Deși afară de împă-
răteasa, după obiceiul țerii, Tșin-tșong mai avea
la curtea lui o mulțime de femei, care toate pu-
teau să-i dăruiască moștenitori legiuți, nici una
dintre ele nu avuse parte de acest noroc deose-
bit, și toți se întrebau cuprinși de îngrijire, ce
are să urmeze după încetarea din viață a bu-
nului lor împărat.

Într'una din zile cetitorii de stele ai curții
împărătesci au descoperit în preajma carului cu
boii o stea cu deosebire luminoasă, și au chib-
zuit, că ivirea acestei stele luminoase e o bună
prevestire. După-cum tâlcuiau ei stelele, trebuia

să fie între femeile dela curtea împărătească una,
căreia îi era dat să nască pe prințul moștenitor.
Cine însă, cinc oare putea să spună, care anume
este aceea?

Urmând sfaturile sfetnicilor sei preafindu-
raturul Tșin-tșong dăte căpeteniei Eunurcilor po-
runcă să scoată în grădina împărătească pe toate
femeile curții, una mai frumoasă ca cealaltă, luă
un arc, îl încordă, puse pe el o mică ghiulea
de aur și grăi:

„Care dintre voi, frumoaselor mele, îmi va
găsi și aduce ghiuleaua, căreia îi dau în clipa
aceasta drum să zboare departe minată de
coarda arcului meu, aceea îmi va fi dorită în
diua de astăzi“.

Grăind aceste, el îi dăte drumul ghiulelei,
ear' împărătesele toate să răpeșă cu picior
sprinten și gingaș și începură se caute cuprinse
de dor și de neastempărare ghiuleaua sburată.

În sfârșit, sfioasa Li-meî-jin, zări scumpul
odor, se răpeșă cu un țipet de bucurie asupra lui,
il ridică, îl aduse iubitului ei stăpân și îl dăte
cădend în genunchi.

„O, cât e de frumoasă! — strigară cur-
tenii. — Și cât de fericită! — strigară apoi“.

Ear' împăratul îi apucă mâna, o ridică și
urcă cu ea scările strălucitului seu palat.

Trecură nouă luni de zile, și frumoasa Li-
meî-jin înveseli împărăția, dăruindu-i un prinț
moștenitor.

Nu se poate însă în lumea aceasta o mul-
țumire-atât de mare.

Împărăteasa Lieu, aflând despre norocul
sfioasei Li-meî-jin, se cuprinse de o mare mânie,
și chemă la ea pe Cheu-tșing, una dintre roa-
bele ei.

„Cheu-tșing, — grăi împărăteasa, — răs-
punde la întrebările, ce am să-ți fac: cine te
hrănesc pe tine?“

„Împărăteasa!“ — răspunse roaba închi-
nându-se.

„Cine te îmbracă pe tine?“ — întrebă ear'
împărăteasa.

„Împărăteasa!“ — răspunse ear' roaba.

„Dacă-ți voi“ porunci să te duci în palatul
dela Răsărit. . .“

„Mă voi duce!“

„Dacă-ți voi porunci să mergi în cel dela
Apus. . .“

„Mă voi duce!“

„Și dacă nu-ți voi porunci nimic?“

„Voi sta aici, așteptându-ți poruncile“.

„Ah! inima îmi saltă de bucurie, — grăi
împărăteasa; — Cheu-tșing, eu te iubesc. Trebuie

să-mi faci o treabă mare; îmi ești de trebuință
la un lucru oare-care“.

„Și care este lucrul acesta?“ — întrebă roaba.

„Precum scii, — grăi împărăteasa, — Li-
meî-jin a născut un băiat. Du-te în palatul
dela Apus, și-i spune princesei, că Maiestatea
Sa dorește să o vadă, apoi te prefă că părăsești
palatul și te ascunde. În urmă vei lua, iubita
mea, copilul, îi vei înfige un junghiu în pept,
ori îl vei gătu cu brăul tău. Cheu-tșing, cum îți
va plăce mai bine. Vorba e numai să-mi îm-
plinești porunca și să te întorci cât mai curând...
Ah! eram să uit un lucru: trupul moștenitorului
mort să-l arunci în marele lac din grădină.“

„Voiu împlini întocmai porunca împărătesei
mele!“ — grăi roaba închinându-se și plecă,
gata de a-și face datoria.

Nu se poate însă, ca voința omenească să
schimbe o soarte prevestită de cer.

Eșind cu copilul în brațe din palat, ca să
împlinească porunca grozavă, roaba zări la gâtul
copilului tainica ghiulea de aur și pe haina lui
semnele împărătesci, își aduse aminte de steaua
cea luminoasă și se cuprinse de spaimă. Dacă
nu împlinia porunca, urgia împărătesei, ear' dacă
o împlinia, urgia cerului avea să o ajungă. Ce
să facă? cum să scape?

numai pentru cel-ce se gătesce, ci și pentru cel-ce nimerese.

Am făcut oareși-care silă dăcătoarei. Imposibil însă nu este, ca și cu toată sila dăcătoarea să se potrivească.

Revistă politică.

Sibiu, 1 Aprilie st. v.

Proiectele cu privire la transacția dintre Austria și Ungaria sunt deja prelucrate, și mai rămâne numai ca să se statorească timpul, când vor avea să fie prezentate parlamentelor. Proiectul de lege pentru convenția comercială austro-ungară e deci de asemenea prelucrat, ceea ce s'a putut întâmpla cu o mare ușurință, deoarece nu s'a făcut altceva, decât nise neînsemnate modificări în textul actualei convenții. În cât privește anunțata intențiune a guvernului relativ la regularea valutei, aceea se reduce deocamdată la nise schimbări neesențiale în acel articol al convenției vamale, care tractează despre valuta comună, respective despre schimbarea acesteia.

În sfârșit s'a terminat și, după-cum anunțasem ieri, s'a și predat deputațiunii regnicolare ungare operatul acelei deputațiuni croate, care s'a ales la dorința dietei croate după tulburările din Agram din anul 1883. Întimpinarea ce i-se face acestui nunțiu din partea foilor maghiare variază după-cum judecă adecă fiecare dintre ele acest act diplomatic din punct de vedere al tonului sau din punct de vedere al conținutului lui. Dealtmintearea tonul nunțiului croat e liniștit și lipsit de ori-ce patimă; pretensiunile lui sunt în cea mai mare parte juste, merg însă adese cam departe îndeosebi în ceea ce privește finanțele și dreptul, public al statului. Și aceasta se poate dice despre postulatele, care se fac în privința secțiunilor croate din minister și în privința cesiunilor internaționale. Toată tendința acestor postulate se poate reduce la pretensiunea Croației de a se valora încâtva și cu privire la afacerile internaționale. Croația pretinde, ca în tractatele internaționale să fie luată și ea, respective legislativa ei în dreaptă considerare. Până acum numai Austria și Ungaria se numiau față cu străinătatea, acum voesce și Croația să figureze ca al treilea stat în cesiunile internaționale. În acest punct nu credem, că se va pute efectui vre-o soluțiune, care să mulțumească pe amândouă părțile.

Cesiunea bulgară nu înaintază de loc. Principele Bulgariei încă n'a răspuns la comunicarea oficială a hotărârilor puterilor. Ca sgomote asupra intențiunilor principelui Alexandru, se spune pe deo parte că răspunsul atâră de atitudinea poporului rumeliot, pe de alta, că principele va adera la arangiament cu rezervă în privința clauzei de cinci ani, ceea ce adecă echivalează cu o respingere a arangiamentului.

Idea ocupării Bulgariei prin Rusia devine tot mai populară; chiar diarele oficiale o propagă. Nu se poate încă admite, că cercurile conducătoare se ocupă serios cu o asemenea idee. Familia imperială a plecat în Sud din cauza de-

bilității marelui-duce Xenia. E adevărat însă că opinia publică e tot mai iritată contra Bulgariei. „Petersburgskii Wiedomosti“ critică direcțiunea, pe care o urmează diplomația rusească; același diare foarte nemulțumit de cele ce se petrec la Belgrad; el crede că unul guvern Garașanin nu poate să dureze mult, căci nu răspunde nici trebuințelor situațiunii interne, nici nu dă garanțe pentru pacea generală.

„Kölnische Zeitung“ publică un important articol privitor la politica orientală a Rusiei, din care reproducem următorul pasagiu privitor la atitudinea Rusiei față cu Bulgaria:

„...Plănuita procedare violentă contra Bulgariei ar corespunde pe deplin scopului urmărit de luni de zile cu atâta statornicie. Este vorba de a li-se da micilor state din Peninsula-Balkană dovezi neîndoioase, că ele prin ele și mai virtuos contra Rusiei nu pot dobândi nimic, precând cu Rusia pot dobândi totul. Dacă Bulgaria va fi odată ocupată și principele Alexandru alungat, atunci într-o clipă ai vedea înfrințat marelui imper bulgar, firesce în cea mai strinsă atârăre de Rusia și ai vedea luându-se toate măsurile spre a se face imposibile ori-ce încercări de independență din partea Bulgarilor. În fața acestei realități, Serbia de asemenea nu va pute să nu-și formeze convingerea, că numai cu Rusia este mântuire și că ea a umblat pe căi greșite, când a subordonat politica sa celei austriace. . . .“

Depeșele din Atena ne anunță, că majoritatea pentru guvern e asigurată. — La granițele greciei era pe aci să se întâmple o ciocnire între trupele turcesci și cele greciesci. Anume Grecii au întârit dealul Cutra, ce formează granița între cele două state, și au intrat pe teritoriul turcesc. Comandantul suprem turcesc, Eiub-Pașa a pretins retragerea Grecilor, ceea ce acestia au denegat. Se dice, că numai moderațiunii lui Eiub-Pașa se poate mulțumi, că nu s'a întâmplat nici o ciocnire.

Până când diaristica engleză condamnă planul *Home-rule*, deputații liberali, care șovăiau până acum, încep a se gândi mai favorabil asupra lui. Declararea d-lui Morley, că neisbucind acest bill, vor trebui să se iee cele mai drastice măsuri de apărare în Irlanda, a avut oare-care efect. Aderenții mai sanguinici ai d-lui Gladstone contează mult la acceptarea billului în a doua cetire.

Din Bucovina.

Adaus la cele scrise mai înainte despre vechia Metropoli din Suceava.

S'au publicat mai multe articole atât în „Tribuna“, cât și în „Gazeta Transilvaniei“ despre vechia Metropoli a Sucevii. S'a amintit în articolele respective, atât despre starea cea deplorabilă a acestui locaș dăcesc, cât și despre simplicitatea și nepăsarea archimandritului ei Darie. S'au scris, cum dice, multe și mărute. Cu toate acestea însă autorii articolelor din cesiune, nu știu, din nebagare de seamă sau din alte motive, destul că lucrurile cele mai principale și mai ales pentru noi Români de un interes foarte mare, le-au trecut cu vederea.

Așa unul dintre d-nii corespondenți, după cât îmi aduc aminte, dice, între multe altele, și aceea, că ar fi acum a timpul, ca înaltul venerabil consistor să înlocuiască pe archim. Darie cu un alt bărbat mai tânăr și mai potrivit postului de archimandrit dela această Metropoli.

Da! a sosit de mult timpul, aceasta o dicem și noi și, afară doară de prea venerabil consistor, care după-cum se vede prea puțin îi pasă de bisericile din Suceava, cari seamănă mai mult a locașuri cu totul netrebuincioase, decât a biserici, în cari să se propage religiozitatea și moralitatea, o dice și o dorește din toată inima fiecare creștin adevărat, care cercetează acest sfânt și strămoșesc locaș, căci e de presupus, că atunci pe la Sândiene ar fi cu totul altă ordine la această metropoli, că nu s'ar face iarmaroc și rugăciuni de tandet în biserică, că preoțimea de pe la țeară s'ar îngriji altmintearea și n'ar veni, ca până acum, cu cele mai ferfenețite cărți și cu cele mai sdrențuroase și vechi ornate, ci s'ar îmbrăca, amesurat stării lor, mai omenesce, și ar ține în biserică o ordine mai bună, ear când ar veni Exelența Sa Metropolitul, ca să liturghisească, n'ar spăla putina, după-ce și-au făcut gheșefturile și și-au umplut bozunarele, ci ar liturghisi și ei împreună cu dînsul. Mai departe e de sperat, că atunci pe la Sândiene n'ar încasa fiecare până chiar și Ovrei liturghii de pe la credincioși, ci s'ar pune preoți anumiți într'un loc anumit și la nise mese mai cinstite, mai spălate și mai potrivite cu simțul de pietate al închinătorilor, ca aceia și numai aceia să țină o ordine mai cuviincioasă și să încaseze liturghiile de pe la credincioși cu o conștiință de creștin, ear' nu de gheșeftar. Și sumele încasate cred că atunci nu le-ar păpa numai singur archimandritul, ci lesne s'ar pute împărți frățesce și într'un mod corespunzător între toți funcționarii. În fine cred, că atunci ograda sau curtea metropolei n'ar servi de păscătoare vacilor și de grajd pentru vitele credincioșilor din departare, cari vin să se închine relicuilor Sf. Ioan-cel-Nou, ear' clopotnița n'ar fi un obiect de înjosire spre împlinirea necesității corporale.

Toate aceste, câte s'au înșirat mai sus, cred că în cazul acela, când archim. Darie s'ar înlocui prin un alt bărbat, nu s'ar întâmpla mai mult. Una însă n'a spus-o dl corespondent, și mult mă mir de ce n'a spus-o?

Dacă ar fi să se transfereze archimandritul Darie, ceea ce până își va pune mâna pe pept, nu cred că se va întâmpla, prin cine să fie Preacuvioșia Sa înlocuit? Prin ori-care altul nu cred că va fi cugetat dl corespondent, ci de bună seamă că d-sa va fi cugetat, că prin un bărbat mai învătăț, mai activ și cu un simț estetic mai dezvoltat, decât cel al archim. Darie. Ei bine! Dar' nici atâta nu e de ajuns!

În Bucovina, după cât șcim noi, sunt mai mulți înși, și mai ales Ruși, cari așteaptă cu gura căscată postul acesta. Deci eu cred că dl corespondent ca Român, căci Român trebuie să fie d-sa, dacă a scris la o gazetă românească, n'a putut să dorească, ca postul acesta să fie ocupat de un Rus, sau în cazul cel mai bun, de un boico-rusofil. Și dacă, ceea ce e de presupus, n'a dorit-o nici n'o dorește aceasta, precum nici un Român adevărat din Bucovina, atât în interesul națiunii cât și al religiunii sale, n'o dorește, de ce n'a dis, ca postul de archimandrit dela vechia metropoli din Suceava, care se află în părțile locuite de Români și care mai capătă încă și o subvențiune anuală din partea statului român învecinat, să fie ocupat de un bărbat nu numai învătăț, ci totodată și cu simțmintele românesce, care după-cum dice un alt corespondent, să facă din metropoli Sucevei o Mecă românească, ear' nu una boico-rusească, căci mulțumită celor dela putere, de aceste din urmă avem până acum destule în Bucovina, — un bărbat, care nu numai să ridice vața acestei metropolei vechi, ci totodată să fie și un spriginitor și mângăitor al Românilor de prin apropiere, și nu unul care ar sprigini pe venetici, ear' la ai noștri ar privi cu ochi de lup căutând cum să-i poată mai degrabă și mai lesne stăția și înghiți.

Sau poate a cugetat dl corespondent, că actualul nostru metropolit, fiindcă toți îl țin de Român și unii încă de un Român înfocat, ar pune aici pe un Român și numai pe un Român, și de aceea n'a mai amintit nimic în privința aceasta? . . . Se poate! . . . eu nu dic ba! . . . Dar' dacă vom lua bine seama cu ce fel de

bărbați reprezentanți a ocupat Em. Sa decând e metropolit, mai toate posturile cele mai însemnate și cu ce soi de parochi a înzestrat pre unele dintre cele mai bune parochii curat românesce, apoi nu știu de unde, dacă într'o bună dimineață nu ne-am trezi cu un archimandrit la Filipovici sau altul de pânura acestuia în locul lui Darie . . . și atunci binevoii a-mi spune, dl corespondent, oare ce credeți d-voastre că s'ar alege din Meca românească? . . .

De aceea eu dic că până una alta, adecă până-ce Eminența Sa Metropolitul nostru va veni la convingerea, că „nu e bine a da vrabia din mână pe cioara din gard“, până-ce și-o mai trage de seamă ce bine așa de mare a făcut el până acum pentru noi Români, până atunci lăsamu-l pe bătrânul arch. Darie în pace, ca nu cumva, dacă ne-am prea grăbi, să se îplinească proverbul românesc: „Schimbarea domnilor, bucuria nebunilor“, după-cum cu durere trebuie s'o spun, că proverbul acesta de un timp încoace prea adeseori se împlinesce în Bucovina.

Alt corespondent, după-ce în principiu conșimțesce cu corespondenții de mai înainte, după-ce constată că d-sa că chiliile din evul mediu, în cari locuiesc călugării dela sta vechie metropoli, fiind distruse de foc și risipite de mai multe decimide ani și cari și astăzi stau devastate, ar trebui restaurate, după-ce s'a încredințat, că archimandritul Mitrofor Darie e un om foarte simplu și ignorant, și după-ce în fine simte necesitatea că personalul dela vechia metropoli ar trebui reorganizat, se adresează la Exelența Sa dl ministru de culte din Bucuresci, la nobilul seu simț național și religios, și se roagă ca să sistematizeze din bugetul votat din partea României pentru trebuințele acestei vechi metropole în conțelegere cu Eminența Sa Metropolitul Silvestru din Cernăuți, pentru totdeauna din 4000 fr. al bugetului votat, un post de predicator român la această vechie metropoli, ear' restul de 2000 fr. să se menească pentru exercitarea ospitalității în acest sf. locaș.

Mai departe, adaugă d-sa, că dacă Exelența Sa prințul Sturza va binevoi să iee aceste măsuri binecuvântate, și nu va încredința paralele, decât metropolitului nostru spre scopurile menționate, atunci nu va fi mai mult nevoie de a suprima bugetul și legatul statului român din cauză că paralele n'ar corespunde scopului . . .

Îdea unui predicator român la vechia metropoli din Suceava e o idee foarte salutară și mai cu seamă în timpul present, când străinii s'au pus cu trup și cu suflet să convertească pe Români la credința lor și mai pe urmă să-i polonizeze sau rutenizeze.

Ce folos însă, că și acest domn corespondent, ca și cel cu înlocuirea archim. Darie, nu spune Excenței Sale d-lui ministru al României cam ce fel de soi de predicator român să fie acela, pentru care d-sa se roagă cu atâta stăruință, ca să i-se dea cele 4000 fr.? să fie unul de aceia, care numai de dragostea francilor să predice românește, eară acasă și în societate să simțească și să vorbească ori-ce altă limbă, numai cea românească nu? sau să fie unul, care nu de dragostea francilor românesce să predice românește, ci să și simțească și să lucre după-cum vorbește? Căci așa cred eu, că dacă dl corespondent cere dela un ministru român bani pentru remunerarea unui predicator român, apoi predicatorul acela ar trebui nu numai să știe românește ca să poată predica în această limbă, ci ar trebui să fie totodată și de naționalitate Român și să simțească românește, eară nu unul de aceia, care, când e vorba de bani, și-ar vinde nu numai patria și națiunea, ci chiar și pe părinții sei, ba! până și sufletul și-l-ar jertfi . . .

Dice mai departe dl corespondent, că dl ministru să nu încredințeze nimănui banii pentru scopul acesta, decât numai metropolitului nostru Silvestru, cugetând, că în chipul acesta treaba ar merge mai bine, și banii mențiți de ministerul României pentru trebile vechi

Cum alerga astfel, eată că se întâlnește, stă față în față cu Cin-lin, căpetenia Eunurcilor neîndarutul împlinitor al poruncilor împărătesci, care ducea subsoară o frumoasă cutie de găteală, pe care o primise în dar dela împăratul.

Nu-i rămâne, decât să-i descopere adevărul. — (Va urma.)

Chiote populare.

— Culese de pe Valea-Jerii —
de Ioan Samuilă.

I.

Rău e, Doamne, Neamtu-n drum,
C'a ales ce-a fost mai bun,
Ear' feciorii ce-au rămas
Își trag cloapele pe nas
De fac la fete necaz.

II.

Foarfecile Neamțului
Măiestria dracului;
Am avut un per frumos
Și l-a tăiat Neamțul jos,
L-am luat eu într'o mână
Și-am tot plâns o săptămână,

L-am luat în amândouă
Și-am mai plâns o zi și două.

III.

Neamțule, dar' nu 'ți-e greu,
Când vezi sânge pe ciacau
Isvorit din capul meu;
Neamțule, dar' nu 'ți-e jele
Când vezi sânge pe curele
Isvor din spatule mele.

IV.

Mândră cine te-a sciut
Că dai gură de vândut,
Că și eu 'mi-aș fi luat
Pentru o zi de secerat,
Pentru două de săpat.

V.

Lelea 'naltă și ciocușă
Ca tănjeala cu cătușă,
Lelea 'naltă și mereie
Ca tănjeala cu cărceie.

VI.

Până-i Turda sănătoasă
Toate fetele-s frumoase,
Dacă-i Turda rău beteagă
Nici o fată nu-i de treabă;
Bine-i stă lelei gătată
Tot cu haine dela șatră,

Dar' mai bine i-s'ar sta,
Când le-ar fi făcută ea.

VII.

Du-mă, Doamne, și mă pune
Unde-or fi mândrele bune
Și copiii n'or săi spune;
Du-mă, Doamne, și mă lasă
Unde nu-s bărbați acasă
Și mândruțele-s frumoase.

VIII.

Mult mă muștră iedera
Că nu-s verde ca și ea,
Iedera poate fi verde
Că tot în pădure șede
Și lăpăta pe pământ
N'o ajunge fel de vânt,
Dar' eu-s 'nalt ca gardurile
Mă bat toate vânturile.

IV.

Cântă puilul cucului
Din făgetul Clujului,
D'asa cântă de frumos
Merg glas pe Criș în jos;
Merg glas de pcurar
Să-și întoarcă oile
Să nu pască florile,
Eu florile-oiu aduna

Și le-oiu face-o cununa
Le-oiu trimite la maica
Pe șuerul vântului
La fața mormântului.

X.

Frunzuliță de pe baltă
Bine 'mi-a fost mie-odată,
Dar' s'a 'ntors frunța pe teu
Și-acum mi-e bogat de rău;
Întoarnă frunză pe baltă
Doar' 'mi-a fi bine odată.
Frunză verde trei smochine
Nu mă mai judece nime,
C'o veni vremea să mor
Și-oiu ave judecător.

XI.

Frunză verde frunzuliță
Mă băga mândra 'n temniță,
Frunză verde iarbă grasă
Ea mă băga, ea mă scoase.
Horire-aș, horile-mi plac
'Mi-e rușine, că-s sărac;
Horire-aș horile-mi vin
'Mi-e rușine, că-s străin.

metropolii n'ar duce pe archimandritul Darie în ispită.

Și această idee încă nu e tocmai rea.

La una însă totuși trebuie să-l fac atent pe dl corespondent.

La biserica catedrală din Cernăuți sunt două posturi de predicator: unul românesc și altul rusesc. Cred că dl corespondent știe tot atât de bine ca și mine cu ce fel de predicator a ocupat Eminența Sa în timpul din urmă acest post românesc, cred că o știe și aceea, că Eminența Sa ca să scape de acest predicator, drept răsplătă pentru activitatea lui cea îndelungată ca predicator românesc și pentru simțăminte cele curate românești, ale soției și ficei sale, care în public s'a declarat nu odată, că e protestantă, l'a făcut archiepiscopul la aceeași biserică catedrală, eară acuma, cel puțin așa se vorbește, că tot Eminența Sa voiesce să ocupe acest post vacant cu un predicator român de preste Prut, deși că în cazul acesta nime nu i-s'ar pune în protivă, nici chiar ministerul din Viena, dacă postul rămas vacant l'ar încredința unui adevărat Român, care nu numai să știe vorbi, ci să și simțească românesc, căci așa cere legea, așa cere dreptatea.

Dar' Eminența Sa și cu toți sfetnicii sei cei intimi, cari cu lunile întregi clocesc la un lucru, până-ce și pe acela îl scot diformat la lumină, se vede, că sunt cu totul de altă părere.

Deci dacă stau astfel împregiurările cu un post de predicator românesc sistemizat încă de pe timpul lui Haeman, nu știu de ce s'ar întâmpla atunci, când ar fi să se pună un predicator român la vechia metropolie din Suceava, care post ar fi să se plătească cu franci din România?

Cumcă un predicator românesc la vechia metropolie din Suceava e de neapărată trebuință, asta ori-și-cine o simțese. Și cumcă postul acesta s'ar putea cât mai de grabă sistematiza și totodată ocupa cu un Român, fără-ca să aibă trebuință de cei 4000 fr. din România, încă nu e un lucru preste puțin, cu toate că, după-cum se plânge corespondentul nostru, guvernul și direcția bunurilor fondului religios, ba până chiar și ministrul din Viena, se opun cu îndărătnicie la încuviințarea de spese nouă pentru ori-ce scop. Dic, că s'ar putea foarte lesne, numai dacă Venerab. Consistor ar avea puțină bunăvoință, energie și mai multă trageră de inimă pentru prosperarea religiei noastre strămoșești, și eată cum:

În Bucovina sunt, după cât știu eu, o mulțime de parochii, cari având câte un cooperador, nu numai că ar fi bucuroși să scape de dînsul, ci și-ar face chiar și cruce, când ar vedea că se duce din parochia lor. Ei bine! cine poate să-l oprească pe prea vener. consistor de a alege pe unul din mulțimea acelor cooperadori condamnați fără cea mai mică vină de a-și mânca viața și a se certa mai în fiecare di cu parochii lor, pentru-că acestia adese-ori îi tratează mai rău decât pe nisece slugi și nu vrea să le dea alte funcțiuni de împlinit, decât numai de acele, care nu aduc nici o para oarbă, cine, dic, poate să-l oprească pe înaltul consistor de a alege pe cel mai energic și mai bun orator dintre acești cooperadori și a-l trimite, cum trimite bunăoară pe acei *ad personam*, cu salariul seu de 500 fl. ca predicator român pe un restimp de 3—4 ani la vechia metropolie din Suceava? — Eu cred că nime! nici guvernul, nici direcția bunurilor fondului religios și nici chiar ministrul din Viena, nu i'ar spune nici negri își sunt ochii.

Bine! dar' cum să trăiască un cooperador cu familia sa într'un oraș cu un salariu numai de 500 fl. mă — vor întreba unii. Și au toată dreptatea să mă întrebe. Căci unui predicator, prelângă susținerea sa, a familiei sale, și prelângă o purtare amăsurat chemării sale, fi mai trebuie încă și o bibliotecă, și toate acestea nu și-le poate procura din cei 500 fl.

Acestora însă le voi răspunde următoarele: Metropolia din Suceava are un venit anual de cel puțin 2500 fl., are 50 falci loc de arătură de prima clasă în țarina Bulaiu, și o grădină de preste două falci împregiurul metropoliei. Oare din cele 2500 fl. și din cele 50 falci de pământ nu i-s'ar putea da predicatorului respectiv la vre-o 400—500 fl. ca adaus prelângă salariul seu cel dela țeară și macar vre-o 10 falci de pământ? Eu cred că în interesul religiei și spre binele acestui sfânt locaș, i-s'ar putea foarte lesne da, fără-ca prin aceasta să se scurteze cât e negru sub unghie metropolia, care și așa nu trage din tot venitul acesta nici un folos: căci ea nici nu se grijește, nici nu se restaurează dintr'însul, ear' creștinii ce vin să se închine relicuilor s'f. Ioan, dacă nu-și aduc nimica de mâncat de acasă sau dacă nu se vor duce la vre-un hotel să mănânce, pot să peară în voia cea bună de foame, că nime nu-i îmbiă nici macar cu un pahar de apă, de-cum încă cu mâncare.

Ce se atinge de călugării acestei mănăstiri cred, că încă n'ar fi până într'atât de neîndreptățiți, căci sfînșii lor și până acuma n'au căpătat din cele 50 de falci nici macar un grăunte, ear' din venitul bănesc numai atâta, cât s'a îndurat archimandritul. Unicul, care ar striga în gura mare, că prin această procedură i-se face nedreptate, ar fi archimandritul. Dar luând în considerație ce bine a făcut acest om la această metropolie decând e archimandrit și ce fel de bine face el și acuma: cred, că nu i-s'ar face tocmai prea mare strîmbătate.

Sau poate în preavenerab. consistor ar cugeta, că prin denumirea unui cooperador în-surat ca predicator s'ar călca oare-cum în picioare drepturile călugăresci dela această mănăstire?

Trist, foarte trist ar fi atunci, când i'ar trece așa ceva prin minte, când de hatărul unui

călugăr, care n'are familie, căci... din matricula născuților nu se poate constata, cam ce fel de familie ar pute să aibă, n'ar fi dispus să îmbrăntățească starea cea miseră a unui cooperador, care ar pute să fie o făclie luminătoare poporului nostru.

Oare numai pentru trântori e menită mierea, ce se adună în stup, nu și pentru albinele lucrătoare?

Oare numai de cei-ce string banii de pe liturghii să ne îngrijim, ear' de starea religioasă, morală și materială a acelora, cari din sudoarea feții lor plătesc aceste liturghii, să nu ne îngrijim de fel? Drepturean.

Cronică.

Condițiunile de primire pentru scoalele militare, pentru scoalele reale inferioare militare, academiile militare, precum și pentru Ludoviceul din Budapesta, apoi condițiunile pentru câștigarea locurilor libere și stipendiale se pot vedea în expeditura magistratului din Sibiu până la 24 l. c. st. n.

Alegeri pentru universitatea sâsească. Deputați pentru universitatea sâsească s'au mai ales: în Agnita: Dr. Wilhelm Bruckner; în Sighişoara: Ioan Teutsch; în Mediaș: Dr. Ludovic Binder; în Orăștie: preotul maghiar Fülöp; în Sebeș: Frideric Bömches; în cercul regnicolar al Sebeșului: Dr. Stefan Păcurar.

Banca generală de asigurățiune mutuală „Transilvania“ și-a ținut în 11 Aprilie n. adunarea generală. Din raportul asupra gestiunii pentru anul 1885 aflăm, că operațiunile au fost în general multumitoare. În ramul asigurării contra pericolului de foc s'a urcat valoarea asigurată cu 1 milion florini la 12,152.229 fl. Premii s'au încasat 66.093 fl. 64 cr. Pentru 181 daune s'au plătit 33.702 fl. 29 cr.

În ramul asigurățiunii pe viață au intrat 643 oferte despre un capital de 471.000 fl. și starea asigurărilor la finea anului 1885 face 2,607.829 fl., cu 3993 polițe. Reserva de premii s'a urcat la 185.337 fl. 86 cr. Mortalitatea a fost favorabilă, plătindu-se pentru 67 casuri de moarte 37.239 fl. cu 1.416 fl. 55 cr. mai puțin decât s'a așteptat.

Excedentul de 1.566 fl. 1 cr., care rămâne după plătierea intereselor de 6.756 fl. după fondul de întemeiere s'a rezervat cu totul, dându-se direcțiunii absolute. În consiliul direcțiunii s'au reales membrii eșiți conform statutelor d-nii W. Bruckner, I. Hannia și Ioan de Preda, ear' de nou s'a ales dl Dr. C. Wolff, directorul cassei de păstrare.

În comitetul de supraveghere s'au reales de membri Dr. I. Nemeș, G. de Mike și I. Schuster; ear' desuplenșii d-nii Dr. I. Crișianu și C. de Hanneenheim.

În fine se sortiră 5 obligațiuni ale fondului de întemeiere, trăgându-se numerii 455, 1047, 1352, 1499 și 1555.

Rapoartele exportului de cereale din România. Diarului „Pester Lloyd“ i-se scrie din București: Negoțul cerealelor stagnează în piețele române și comunicația e foarte restrînsă. — De însemnat e însă împregiurarea, că în cele din urmă săptămâni s'au transportat cantități considerabile de cereale via Predeal — Brăila și de aci pe apă către Antwerpen, ceea-ce e o dovadă, că de ușor se pot exporta pe această cale produsele române.

Maghiarizare de nume. Foaia oficială împărtășește, că locuitorului din Hondol, Ludovic Budu i-s'a conces schimbarea numelui de familie în „Budai“. După-cum seim noi, acest Budu nu e Român.

Aniversarea morții lui C. A. Rosetti. Consiliul comunal al Bucureștilor în ședința lui de Sâmbătă seara a decis, ca la 8 Aprilie, aniversarea morții lui C. A. Rosetti, să se inaugureze așezarea unei pietri comemorative în zidul casei unde s'a născut C. A. Rosetti. Dl Storck a fost însărcinat cu pregătirea pietrii. Dl Teodor Aman, proprietarul numitei case, a consimțit a se face această împlântare.

În ședința „Academiei române“ dela 11 Aprilie dl Șutu a vorbit despre diferitele sisteme monetare antice în provinciile italiice. Conferențiarul, fiind timpul înaintat, a trebuit să întrerupă conferența sa, spre a lăsa timp și dlui Barițiu de a pune în vederea celor de față unele corespondențe, ce dînsul a avut înainte de 1848 cu unii dintre bărbații de frunte ai principatelor dunărene. Dl Barițiu, prin comentariile sale, a făcut un tablou suficient al greutăților, cu care aveau să lupte Românii pe acele timpuri.

O tineră pianistă română. Găsim în „Fremdenblatt“ din Viena o dare de seamă asupra reprezentărilor, ce se fac de obicei la Conservatorul din Viena de elevii înaintați în studii. Printre viitoarele artiste, cetim și numele d-șoarei „Banciuc“, pe care criticul o citează cu elogii și recunoscându-i talentul.

Întreprindători rusești în Moldavia. Prin Iași și circula vestii puțin asigurătoare despre menținerea liniștii în Orient. Ca o dovadă, care legitimează aceste îngrijiri diarul „Opiniunea“ vorbește de prezența în Iași a mai multor mari

antreprenori veniți din Rusia, spre a face cumpărături de proviziuni. Ei au început deja să cumpere vite, din care cauză s'a și scumpit carnea în piața Iașilor.

Pasteur și guvernul turcesc. Guvernul turcesc va trimite la Paris o comisiune medicală, care va avea să studieze metoda de cură a lui Pasteur. Această comisiune va preda totodată lui Pasteur marele cordou al ordinului „Medjidie“ împreună cu o sumă de 10,000 franci pe seama institutului Pasteur.

Dispepsia diaristilor.

Sub acest titlu doctorul Samuel Gache din Buenos-Aires, publică în analele cercului medical Argentin, un studiu destul de interesant. Autorul admite la diaristi o dispepsie specială, o nevrosă a stomacului, care prezintă un mers și un mod de a fi după natura ei. Se știe, că de ușor poate fi sdrcinac aparatul atât de complex al digestiunii, la cari se află anexate mai multe organe importante și funcțiunea, cărora se resimte asupra organismului întreg, dându-i elementele de susținere. Alterațiunile lui determină une ori nisece stări, cari compromit existența. Sunt multe cauze, cari împiedică jocul fiziologic al acestui aparat dând nascere dispepsiei.

Să facem o mică excursiune, dice autorul, într'o sală de redacțiune și să vedem, ce se petrece acolo. Vom observa numai lucru și preocupățiune, timpul trece numai în a medita, a consulta, a scrie și a corege. Politica joacă rolul cel mai important: se ia în discuțiune, se ghicesc evoluțiunile ei, se critică succesele și autorii lor. În același timp se tratează de afacerile comerciale și de bursă; de cesiuni științifice, artistice, religioase, sociale, teatrale, plimbările, căsătoriile, luptele europene; în fine tot ceea-ce poate deștepta atențiunea publică ocupă pe personalul redacțiunii unui diar, doritor de a se bucura de favoarea lectorilor.

Pe de altă parte, diaristii mănâncă neregulat, când pot, fără a căuta regimul, care convine mai bine sănătății; ei sînt nisece adevărați sclavi ai diarului, și dacă le lipsese materia, nu mănâncă de loc. Publicul e mai înainte de toate, și trebuie servit la moment. De multe ori e necesitatea, ca diaristii să mănânce cu condeiul în mână și cu hârtia pe measă; atunci ei meditează, discută, scriu și corigă probele, pe când stomacul lor primese cu greutate materialurile, ce i-se trimit.

În asemenea condițiuni viața nu întârzie a se sdrcinca și ca consecuența muncii, la care e expus celebrul în fiecare di, se prezintă de multe ori turburări la început trecătoare, care mai târziu se transformă în congestiuni sau în emicranie esențială ce însoțește dispepsia; care e mecanismul acestei dispoziții?

În ori-ce funcțiune, după Trousseau, trebuie să considerăm trei lucruri: stimulul, suportul stimulului și capacitatea de reciprocă.

Prin stimul se înțelege, în cazul de față, alimentul — suportul stimulului e stomacul, și capacitatea reciprocă e relațiunea ce se stabilește între suportul stimulului și acesta din urmă. Să presupunem, că alimentul e rău, atunci stomacul nu suferă de vice-versa. Necesitănd relațiune între unul și altul funcțiunea digestivă va fi turburată.

Prelungă aceste cauze ale dispepsiei se mai adaugă: viața sedentară, preocupățiunile intelectuale sau morale, răul obicei de a ceti mănâcând, neregularitatea oarelor de masă și lucrul îndată după alimentațiune; toate aceste concură a turbura digestiunea.

Influența ce o are digestiunea asupra creierului este încă importantă mai cu seamă în dispepsia diaristilor. Sînt indiviđi nervoși, cari devin dispeptici într'un mod foarte ușor; dar' și oamenii cari nu sînt nervoși pot fi transformați de dispepsie în cei mai nervoși. Asupra facultăților intelectuale și morale, dispepsia are o acțiune reflexă destul de intensă. Toți știți, dicea Trousseau, și poate unii din voi ați simțit, că de mult amorțesc spiritul dificultatea digestiunii; căt se opune expresiunii gândirii și cum conduce, când excită de mult timp, la tristea și apohondrie. La dispeptici veți găsi de multă parază intelectuală, care se va manifesta prin neapținutudine la lucru, și une-ori prin imposibilitatea de a forma ideile sau de a le exprima într'un mod clar. Unii vă dic, că pierd memoria, și mulți se plâng de greutate sau durere de cap. În general, pacienții au o iritabilitate nervoasă, exagerată. Sînt tristi, tăcuți, foarte descurajați și așa de superăcioși, încât nu pot suferi nici cea mai mică contradicție sau observație.

În alte timpuri, dice autorul, sub influența ideilor lui Broussais, dispepticii erau supuși la venisecție și la dietă. Ar fi curios a vedea astăzi pe diaristii nostri dispeptici, întînd brațul pentru a primi lanțeta bîrbierului, și din rana deschisă curgînd sângele, care va duce cu sine incomparabil esprit a acestor distinși talentați, care se nutresc cu producțiunile lor.

Din fericire astăzi dispepsiele se combat prin alte mijloace mult mai bune și cu totul inofensive.

(„Progresul medical român.“) Dr. Iarshi.

Bibliografie.

„Cărțile Săteanului român“. Scriere pentru popor. Apare la 1/13 a fiecărei luni sub redacțiunea dlui I. Pop Reteganul. Blaj, 1/13 Aprilie 1886. Anul 11. Cartea IV. Sumar: Demetriu Cichindeal. — Muiera și găina. — Ângerul morții. — Lupii Țiganului. — Versul lui Lazar. Altul (la Florii.) Altul al restignirii. Altul al județului. — Ce să lucre economul în luna lui Aprilie? — Ce ne spun bătrânii despre timp?

„Contemporanul“. Revistă științifică și literară. Ese de 2-ori pe lună. Iași, 11 Februarie 1886. Anul IV. Nr. 22. Sumar: Noița Neagră (din viața politică), de V. G. Morțun. — Boală de Căldărar (anecdota populară), de T. D. Speranță. — Drepturile femeilor, comedie originală de G. Marcu jucată pe scena teatrului în seara de 26 Ianuarie 1886, de G. N. — Rămas bun, de G. Riscanu. — Originea familiei, proprietăți private și a statului de Fr. Engels (traducere), de Ioan Nădejde. — Țile de primăvară, de N. Beldiceanu. — Cîteva cuvinte despre tehnica modernă în zoologie, de Nicu Leon. — Lui Damaschin, de A. C. Cuza. — Sînt femeile inferioare bărbaților? de Sofia Nădejde. — Acte în cestia comediei d-lui Marcu. Răspunsul d-sale și protestul studentelor, de V. G. M.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 13 Aprilie n. Casa deputaților. Răspunzînd la interpelațiunea deputatului Herman în privința lucrurilor din Maramureș, ministrul de interne Coloman Tisza observă între altele, că delegații români ai comitatului Maramureș pentru congresul din Sibiu au protestat în frunte cu Mihálka în contra hotărîrilor acestui congres și au pretins instrucțiunea obligatorie a limbei maghiare în scoalele populare. Pentru aceea, că acolo s'a ales un deputat național, nu i-se poate face imputări vice-comitetului; în comitatul Maramureșului nu ar fi de loc restrîns dreptul de adunare.

Oradea-mare, 13 Aprilie n. Astănoapte a fost un cutremur puternic de pământ. Mișcarea undulatoare a ținut o secundă; cutremurului i-a premers un sgomot subteran înădușit.

Sofia, 13 Aprilie n. La recercarea guvernului bulgar marele vizir turcesc răspunde, că redigiarea ferman-ului, prin care se va instala principele Bulgariei de guvern general al Rumeliei-orientale, se va face în conțelegere cu principele și guvernul seu. Marele vizir gratulează principelui la noua demnitate și îi comunică, că pe Sultanul l'a satisfăcut în mare măsură zelul, cu care principele Bulgariei a acceptat hotărîrile conferenței.

Constantinopol, 13 Aprilie n. Un cercular al Porței, expdat astăzi, le recerecă pe puteri a influența încă odată în Atena pentru desarmare.

Berlin, 13 Aprilie n. Casa de sus. Desbaterea asupra proiectului bisericesc. Episcopul Kopp își susține propunerile sale. Bismarck deserie pe larg politica bisericească a guvernului; el accentuează că statul resignează bucuros la legea din Maiu, ce e numai o armă pentru luptă, care a fost însă odinioară paladiul statului prusesc. Desbaterea în general s'a terminat; desbaterea specială s'a amănat pe Marți.

Bruxella, 13 Aprilie n. Ieri seara s'a ținut un mare meeting republican. Nici o conturbare de liniște. Din Charleroi se anunță nouă greve de lucrători.

Londra, 13 Aprilie n. Scirea diarului „Standard“: Gladstone va anunța astăzi casei de jos modificări însemnate în bilul Home-rule.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Bursa de Budapesta

din 12 Aprilie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.65
" " hârtie " 4%	95.20
Imprumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	152.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	127.—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	116.25
" " " bătăne-timșene	104.75
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " cu cl. de sortare	104.75

Bonuri rurale transilvane. croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	104.25
Imprumut cu premiu ung.	100.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	122.—
Renta de hârtie austriacă	85.10
" " argint austriacă	85.25
" " aur austriacă	113.80
Losurile austr. din 1860	139.75
Acțiunile băncii austro-ungare	876.—
" " de credit ung.	297.75
" " " austr.	294.80
Argintul	101.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5.90
Galbeni împărătești	9.99
Napoleon-d'ori	61.70
Mărci 100 imp. germane	129.90
Londra 10 Livres sterlingi	129.90

Bursa de Viena

din 12 Aprilie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.65
" " hârtie " 4%	95.15
Imprumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	152.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	127.—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	116.50
" " " bătăne-timșene	104.80
" " " cu cl. de sortare	104.70
" " " cu cl. de sortare	104.70

Bonuri rurale transilvane. croato-slavone	104.60
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	104.50
Imprumut cu premiu ung.	100.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	121.75
Renta de hârtie austriacă	124.70
" " argint austriacă	85.15
" " aur austriacă	85.40
Losuri austr. din 1860	114.25
Acțiunile băncii austro-ungare	139.75
" " de credit ung.	876.—
" " " austr.	297.50
Argintul	294.30
Galbeni împărătești	5.93
Napoleon-d'ori	10.— ¹ / ₂
Mărci 100 imp. germane	61.70
Londra 10 Livres sterlingi	125.95

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce

cărți de tot felul,

anunciuri de căsătorie,

anunciuri funebre, placate,

bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: **povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii** scrise în stil popular și alte deasemeni.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“Din
au apărut până acum:

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 50 bani.
- Nr. 8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 40 bani.
- Nr. 9. **Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 15 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima a lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **O sută de ani.** Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Nr. 19. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 21. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 22. **Prietinul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 23. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

La Institutul tipografic

în Sibiiu, Strada Cîsnădiei Nr. 3

se află de vîndare următoarele tipărituri:

1. Certificate pentru pașaporturi
1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) . 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre p. intabulări) 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
4. Consemnări sumareice despredări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
6. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 c.) 50 cr.
7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
9. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

[199] 15

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porșcano		Tren de porșcano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		omnibus	Tren de porșcano	Tren omnibus		Tren de porșcano	Tren omnibus	Tren de porșcano	Tren omnibus	Copsa mică					
Viena		7.15	3.15		București			7.45		Viena		11.—		Teiuș		11.09	3.56	5.20		Copsa mică	1.24			
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal			12.50		Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia	11.09	3.56	5.20		Șeica mare	1.11				
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș			1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos	11.56	4.27	5.57		Loamneș	2.32				
P. Ladány	2.20	5.28	8.37	11.40	Brașov	—	—	2.27		Arad	3.37	5.55		Șibot	12.20	4.53			Ocna	2.01				
Oradea-mare	{	4.39	6.41	9.37	1.28	Feldioara	6.22	2.55			4.00	6.05		Orăștia	12.25	5.19			Sibiiu	2.44				
			6.46	9.45	1.52	Apatia	7.01	3.38		Glogovaț	4.13	6.19		Simeria (Piski)	1.19	5.41		Sibiiu—Copsa mică						
Várad-Velenceze			9.59	2.—	Ágostonfalva	7.33	4.17		Gyorok	4.38	6.46		Deva	1.48	6.08			Sibiiu	10.25					
Fugyi-Vásárhely			10.28	2.11	Homorod	8.01	4.47		Pauliș	4.51	7.—		Branicica	2.35	6.39			Ocna	10.46					
Mező-Telegd		7.14	11.36	2.34	Hașfalău	8.45	5.42		Radna-Lipova	4.51	7.—		Ilia	3.04	7.04			Loamneș	11.09					
Rév		7.42	12.10	3.18	Sighisoara	10.10	7.37		Conop	5.10	7.23		Gurasada	3.86	7.29			Șeica mare	11.32					
Bratca			12.46	3.41	Elisabetopol	10.39	8.21		Bérvava	5.38	7.51		Zam	3.50	7.41			Copsa mică	11.52					
Bucia				4.01	Medias	11.19	9.05		Soborșin	5.57	8.10		Soborșin	4.25	8.12			Cucerdea—Oșorheiu—Reghinul-săs.						
Ciucia		8.31	3.09	4.26	Copsa mică	11.54	9.43		Zam	6.42	8.58		Bérvava	5.09	8.49			Cucerdea	10.00	3.50				
Huedin		9.01	3.42	5.08	Micăsasa	12.12	10.02		Gurasada	7.14	9.28		Conop	5.56	9.29			Cheța	10.31	4.21				
Stana			4.12	5.27	Blaj	12.37	6.—		Ilia	7.43	9.56		Radna-Lipova	6.18	9.49	6.14		Ludoș	10.53	4.43				
Aghirș			4.80	5.50	Crăciunel	12.56	6.20		Branicica	8.01	10.17		Pauliș	6.57	10.23	6.30		M. Bogat	11.03	4.43				
Ghirbău			4.48	6.02	Teiuș	12.37	6.59		Deva	8.21	10.38		Glogovaț	7.12	10.37	6.47		Cipeu-Iernut	11.44	5.31				
Nedeșdu			5.17	6.24	Aiud	12.37	7.15		Simeria (Piski)	8.47	11.05		Arad	7.56	11.18	7.17		Kerelő-Sz.-Pál	12.00	5.46				
Cluj	{	12.05	10.01	6.43	Uioara	12.37	7.43		Orăștia	9.40	11.55		Szolnok	8.10	11.32	7.32		Nireșten	12.26	6.10				
				7.03	2.55	8.—		Vințul de jos	10.10	12.24		Budapesta	9.—	12.27			Oșorheiu	12.46	6.30					
Apahida		12.31		7.26	Apahida	12.37	8.29		Teiuș	10.34	12.53		Viena	2.39	5.10			Reghinul-săs.	1.16	7.43				
Ghirș		2.16		8.54	Cluj	12.37	8.55			6.59	11.31	1.40		6.50	8.16									
Cucerdea		3.32		9.43	Nedeșdu	12.37	9.04			7.33	12.05	2.24			6.05									
Uioara		3.41		9.51	Ghirș	12.37	9.32		Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Vințul de sus		3.50		9.58	Apahida	12.37	10.32		Simeria	11.50	2.33			Petroșeni	6.49	9.33			Reghinul-săs.	4.22	4.00			
Aiud		4.25		10.24	Cluj	12.37	12.32		Streiu	12.27	3.23			Banița	7.27	10.14								
Teiuș		5.10		10.59	Nedeșdu	12.37	8.—		Hațeg	1.19	3.49			Crivadia	8.06	10.54			Oșorheiu	6.14	5.52			
Crăciunel		5.41		11.28	Ghirbău	12.37	8.34		Pui	2.10	4.40			Pui	8.50	11.37								
Blaj		6.02		11.44	Aghirș	12.37	8.56		Crivadia	2.57	5.28			Hațeg	9.13	12.17								
Micăsasa		6.40		12.18	Stana	12.37	9.56		Banița	3.35	6.07			Streiu	10.16	12.58								
Copsa mică		7.—		1.01	Huedin	12.37	10.16		Petroșeni	4.04	6.39			Simeria	10.53	1.35								
Medias				1.22	Cucia	12.37	11.04		Arad—Timișoara					Timișoara—Arad					Simeria (Piski)—Uniedoara					
Elisabetopol				1.56	Bucia	12.37	12.17		Arad	6.00	8.18			Timișoara	6.02	5.00			Simeria (Piski)	6.40				
Sighisoara				2.44	Bratca	12.37	12.47		Aradul nou	6.25	8.32			Mercizfalva	6.26	5.56			Cerna	7.01				
Hașfalău				3.02	Rév	12.37	1.21		Németh-Ságh	6.50	8.51			Orcezfalva	6.40	6.07			Uniedoara	7.30				
Homorod				3.32	Mező-Telegd	12.37	2.05		Vinga	7.19	9.07			Vinga	6.52	6.32								
Ágostonfalva				3.55	Fugyi Vársárhely	12.37	3.08		Orcezfalva	7.38	9.20			Németh-Ságh	7.06	6.53								
Apatia				3.55	Várad-Velenceze	12.37	3.39		Mercizfalva	7.56	9.32			Aradul nou	7.21	7.24								
Feldioara				3.55	Oradea-mare	12.37	4.06		Timișoara	8.42	10.09			Arad	7.53	7.40								
Brașov				7.14	P. Ladány	12.37	10.37		Ghirș—Turda					Turda—Ghirș					Uniedoara—Simeria (Piski)					
Timiș				10.37	Szolnok	12.37	10.38		Ghirș	10.37	4.16			Turda	8.20	1.41			Uniedoara	10.18				
Predeal				10.37	Budapesta	12.37	10.38		Turda	11.04	4.37			Ghirș	8.41	2.06			Cerna	10.44				
București				9.40	Viena	12.37	6.05												Simeria (Piski)	11.30				

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.